

Sandora su Nojumi

Tuomet Dievas tarė Nojui ir su juo buvusiems sūnums: „Štai aš sudarau savo sandorą su jumis ir jūsų būsimais palikuonimis, su visais gyvūnais, esančiais su jumis, – paukščiais, galvijais ir visais su jumis buvusiais žemės gyvuliais, kurie tik išėjo iš arkos. Aš palaikysiu savo sandorą su jumis: niekad daugiau visi marieji gyvūnai nebus tvano vandenu išnaikinti, niekad daugiau nebus tvano žemei nuniokoti. Ir šis, – Dievas pridėjo, – bus ženklas, kurį aš duodu visiems amžiams, mano sandoros tarp manęs ir jūsų bei visų su jumis esančių gyvūnų. Savo lanką padėjau į debesis, ir jis bus ženklas sandoros tarp manęs ir žemės“ (Pr 9, 9–13).

Katalikų bažnyčios katekizmas (1996) paaiškina šį Pradžios knygos tekstą: „Sandora su Nojumi galiojo pagonių laikais iki visuotinio Evangelijos paskelbimo. Biblija gerbia kai kuriuos didžiuosius tų „pagonių“ asmenis, tokius, kaip teisusis Abelis, karalius ir kunigas Melchizedekas, Kristaus pirmavaizdis, ar teisieji „Nojus, Danielis ir Jobas“ (Ez 14, 14). Tad Šventasis Raštas parodo, kokį aukštą šventumo laipsnį gali pasiekti tie, kurie gyvena pagal Nojaus sandorą, laukdami, kol Kristus suburs „į vienybę išsklaidytuosius Dievo vaikus“ (Jn 11, 52).“

Sandora su Abraomu (Abramu)

Dievas ištaria Abramui pirmą priesaiką. „Aš esu Viešpats, kuris išvedžiau tave iš kaldėjų Ūro, kad duočiau tau šį kraštą kaip paveldą“. „Viešpatie Dieve, – jis paklausė, – kaip aš žinosiu, kad jį paveldėsiu?“ Jis atsakė: „Parūpink man treigę telyčią, treigę ožką, treigį aviną, purplelį ir jauną balandį“. Jis visus juos parūpino, perkirto per vidurį ir suguldė puses vieną priešais kitą. O paukščių pusiau neperkirto. Saulei nusileidus ir tamsai įsiviešpatavus, rūkstantis žarijų indas ir liepsnojantis deglas perėjo tarp anų skerdienos pusių. Tą dieną VIEŠPATS sudarė su Abramumu sandorą, tardamas: „Tavo palikuonims duosiu šį kraštą nuo Egipto upės lig didžiosios upės – Eufrato upės, kraštą kenitų, kenizitų, kadmonitų, hetitų, perizitų, refajimų, amoriečių, kanaaniečių, girgašitų ir jebusitų“ (Pr 15, 7-10.17-21).

